

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἡ πόλις αὕτη καίται ἐν τῷ μέσῳ εὐφορωτάτης πεδιάδος, καὶ εἶναι ἡ δευτέρα πόλις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Εὐρώπῃ.

Τὸ ἀρχαῖον τῆς ὀνομαζήτο Ὀρεστιάς, ἐκτίσθη δὲ παρὰ τινος Ἀντινόου, ὁθενκαὶ Ἀντινόη ὠνομάζετο. Τὸ παρὸν ὄνομά της ἔλαβε παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὁστις ἀνέκτισεν αὐτήν.

Τῷ 323 μ. Χρ. ὁ Κωνσταντῖνος ἐνίκησεν εἰς τὰ περίξ αὐτῆς τὸν Λυκίνιον, τῷ δὲ 378 οἱ Γόθοι ἐνίκησαν πλησίον αὐτῆς τὸν Βαλέντιον.

Τῷ 1360 ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου Ἀμουράτ τοῦ 1ου καὶ κατέστη ἡ ἔδρα τῶν διὰδόντων αὐτοῦ Σουλτάνων, Ἀχμέτ 3ου, Μεχμέτ 2ου καὶ Ἀνδρῶν. Μουσταφᾶ.

Τῷ 1829 κατελήφθη προσωρινῶς ὑπὸ τῶν Ῥώσων, ὅτε ἵσυνήφθη καὶ ἡ συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως, δι' ἧς ἡ Ῥωσία ἐκτήσατο τὴν κατο-

χὴν τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Μαύρης θαλάσσης.

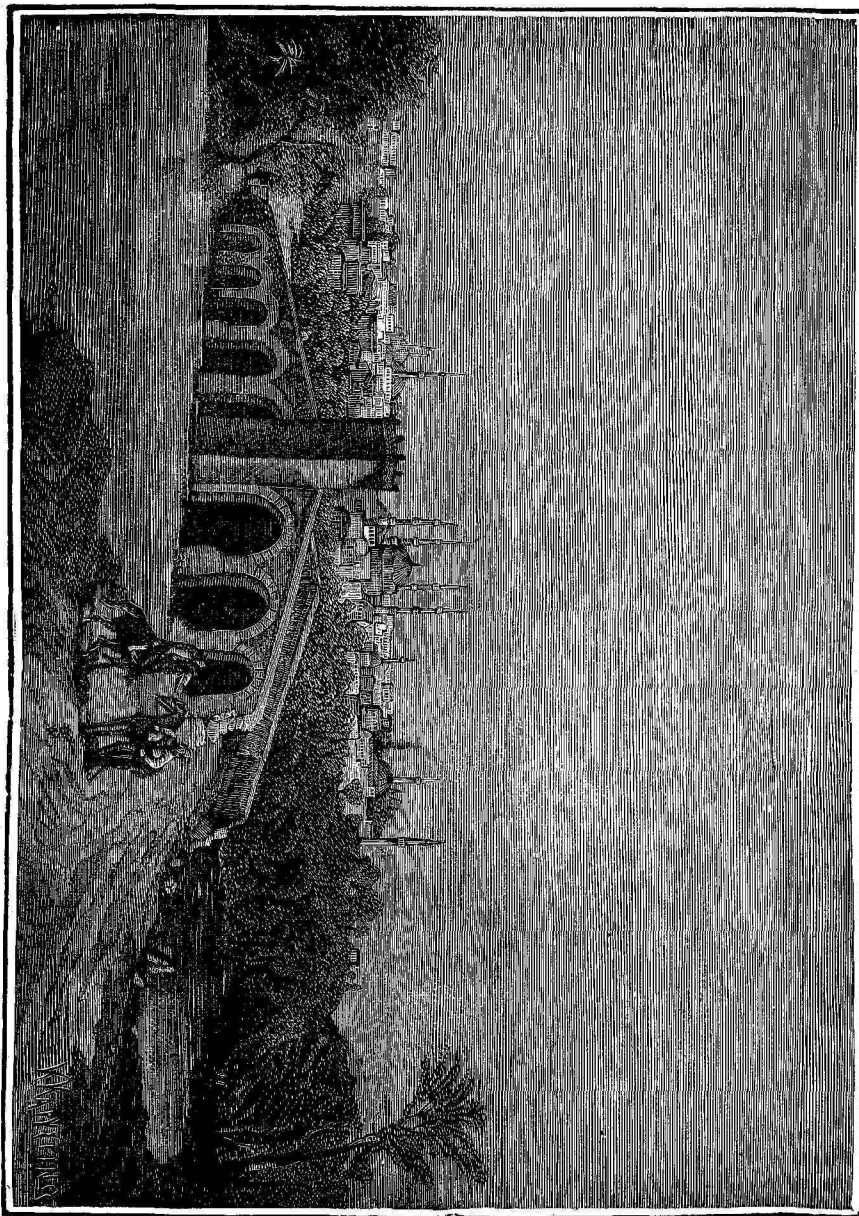
Τῷ 1827 ἐκυριεύθη πάλιν ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἀλλὰ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἀπεδόθη πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἔχει Ἀκρόπολιν ἀρκετὰ ἰσχυράν, καὶ τρία

Τουρκικὰ Τζαμιά ἄξια λόγου, τὸ τοῦ Σελίμ 2ου, τὸ τοῦ Βαγιατζίτ 2ου καὶ τὸ τοῦ Μουράτ 2ου.

Εἶναι ἔδρα Μητροπόλεως τοῦ Ὀρθόδοξου καὶ Μολᾶ Ὀθωμανοῦ. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς συμποσούμενος εἰς 140,000 περίπου ψυχῶν, συνίσταται δὲ ἐξ Ὀθωμανῶν, Ἑλλήνων, Βουλγάρων, Ἰουδαίων καὶ Ἀρμενίων.

Περιέχει καὶ ὀπλοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἰς προλαβόντα ἔτη, ἐχέοντο καὶ τηλεβόλα, καὶ στρατῶνας διὰ 20000

Ἀδριανούπολις.

Ἡ μᾶλλον πεφωτισμένη τάξις τῶν κατοίκων ἀποτελεῖται κυρίως ἐξ Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι συντηροῦσιν ἓν ἐξαιρετικὸν Γυμνάσιον, ἓν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ διάφορα προκαταρκτικὰ σχολεῖα,